

Svätá Angela Mericiová, panna, zakladateľka rehoľnej spoločnosti uršulínok (1474? - 1540)

Sv. Angela Mericiová pochádzala z jednoduchej rodiny. Narodila sa roku 1470 alebo 1474 v mestečku Desenzano v severnom Taliansku. Predčasne jej zomreli obaja rodičia, takže Angela ostala v pätnástich rokoch úplnou sirotou. Spolu s jednou sestrou išla bývať k strýkovi do mesta Salô. Tam sa stala členkou tretieho rádu sv. Františka Assiského. Chcela žiť hlbším náboženským životom: usilovala sa nasledovať sv. Františka v chudobe, často sa zúčastňovala na sv. omši a pristupovala k sviatostiam.

Keď mala 20 rokov, zomrel strýko, u ktorého bývala. Angela sa vrátila do rodného Desenzana. V roku 1497 alebo 1498 mala videnie, ktoré ju priviedlo k rozhodnutiu venovať sa výchove dievčat. Angela hneď začala okolo seba zhromažďovať chudobné dievčatá; učila ich rozličné užitočné práce a vychovávala ich tak, aby z nich boli dobré kresťanské ženy a matky. Bola to veľmi dôležitá úloha zvlášť v tom čase, keď renesancia zhubne vplývala na duchovný a mravný život kresťanskej spoločnosti. Aby sa lepšie mohla venovať službe druhým, Angela sama sa zriekla manželstva; svoju lásku a vernosť obetovala Kristovi.

Roku 1516 sa na pozvanie istej rodiny presťahovala do Brescie, kde pokračovala vo výchove dievčat. Pritom si vykonala roku 1524 púť do Svätej zeme a roku 1525 do Ríma z príležitosti slávenia Svätého roku. V Ríme sa stretla s pápežom Klementom VII., ktorý schválil jej prácu a pozval ju do Ríma, aby tam rozvíjala svoje dielo. Angela sa však vrátila do Brescie.

Roku 1529 ušla do Cremony pred násilnosťami cisárskych vojakov, ktorí spustošili Rím a plienili Taliansko. V tom čase sa i zázračne uzdravila z ťažkej choroby. Keď sa vojna v auguste 1529 skončila, Angela sa vrátila do Brescie. Začali sa hlásiť prvé spoločníčky jej života a práce. V roku 1533 s ňou spolupracovalo už dvanásť mladých žien, ktoré boli zárodkom budúceho rehoľného združenia. Za patrónku si zvolili sv. Uršulu, ktorá sa v tom období uctievala ako ochrankyňa mladých dievčat. Odtiaľ vzniklo ich meno - uršulínky. Historický dátum založenia nového spoločenstva bol 25. november 1535. Prvé pravidlá spoločného života schválil roku 1536 veronský biskup kardinál Cornaro. Roku 1537 sa konala prvá kapitula uršulínok. Angelu Mericiovú na nej zvolili za generálnu predstavenu.

Uršulínky neboli sprvoti rehoľou v plnom zmysle slova. Predovšetkým sa neviazali na mníšsky spôsob života. Oproti starším rehoľiam obmedzili komunitný život na to najnutnejšie, aby sa mohli väčšmi venovať vychovávateľskej a charitatívnej práci. Iba neskôr sa vyvinuli rozličné vetvy a typy uršulínok od sekulárnych združení až po rehoľné komunity s prísnu kláštornou klauzúrou.

Angela viedla novozaložené spoločenstvo iba krátky čas, lebo už 27. januára 1540 po krátkej chorobe zomrela. Pochovali ju v krypte kolegiálneho kostola sv. Afry v Brescii a neskôr priamo v tomto kostole, ku ktorému sa viazali začiatky duchovnej rodiny uršulínok.

Keď sv. Angela Mericiová zomierala, v spoločenstve, ktoré založila, bolo vtedy 159 sestier. Tento počet však rýchlo vzrastal. Postupne sa uršulínky rozšírili do celého sveta a vykonali veľké dielo na poli evanjelizácie, výchovy a posväcovania duší. V 17. storočí (roku 1676) prišli aj na Slovensko, kde úspešne pracovali takmer 300 rokov. Pred násilným zrušením roku 1950 mali na Slovensku niekoľko kláštorov a výchovných ústavov. Najväčšie školy a ústavy mali v Bratislave a v Trnave.

Literatúra:

ONDRUŠ, R.: Blízki Bohu i ľuďom. Tatran Bratislava 1991